

TANULMÁNYÚT

A szakmai bemutató színhelye a Tiszapüspöki—Szóropusztza erdőrészt volt. Az ide vezető út közben alkalom nyílt megtekinteni a gazdaság műszaki erdészetét — gépgyártó és -javító üzemét is. Itt zömmel saját szerkesztésű gépek voltak kiállítva. Láthattuk többek közt a tavaszi BNV-n vásári nagydíjat nyert előtétüzelésű kazánt és a javításra váró, hatalmas BERGER-darukat.

Továbbhaladva a gát mentén, majd keresztezve azt, csodálatos kép lepte meg azokat, akik a Tisza-hullámtér itteni szakaszát még nem ismerték. Főleg óriásnyár 30 éves, 30 m magas faállományainak lenyűgöző képe tárult elének. Maradványai a nagyrészt tragikusan végződött (l. AZ ERDŐ, 1954., 228. old.) hullámtéri erdősítéseknek. A kapott tájékoztatás szerint a telepítés a soproni főiskola szakvéleménye alapján — a talaj magas kötöttségére hivatkozva — kocsányos tölgygel kezdődött, de a sorjelzőnek alkalmazott nyárdugványok rácáfoltak a szakvéleményre és remek nyárasok fejlődtek belőlük. Nyilván a sűrű áradások semlegesítették a talaj erős kötöttségét és kitűnő nyártermő helyé tették.

Az erdőn áthaladva, kíséreiink megemlékeztek egykori telepítőjéről — *Tüt-tő János* erdészről —, aki, amikor a betelepített területet a kormány mezőgazdasági használatra visszaadta, személyes fellépésével akadályozta meg, hogy a fácskákat kiszedjék és elérte, hogy az továbbra is erdő maradjon. Rendkívül tanulságos volt látni az abból az időből származó, ma 30 év körüli tölgyes erdőrészt és mellett a hasonló korú nyárust — háromszoros mértékű fakészlettel.

Hogy miként készült fel az erdőgazdaság ennek a kitűnő termőhelynek a hasznosítására, arról a zárt rendszerű nyártermelési bemutató adott szemléletes képet. *Turi Ferenc*, a szolnoki erdészet üzemigazgatója adott átfogó tájékoztatást, a részletek az ügyesen szervezett természeti bemutatón tárultak a nézők elé. A tartamos gazdálkodást jelző, dinamikus termelési modell sorrendjében — kitermeléstől a felújításig —, munka közben mutatták be a termelés folyamatát teljesen átfogó gépsort. Egyedül a döntés, darabolás folyt kézi motoros szerszámmal, valamennyi további műveletet célgépek végeztek, nagyrészt a gazdaság saját szerkesztésű, illetve gyártású gépeivel.

A nyártermelési bemutató végighaladva külföldi és hazai kigép-, szerzőszámkiállításon át kanyarodott vissza az út. STIHL-ék és a többi szokottak, s végül GÖRANSSON által képviselt, újabb kiadású MAKERI döntő-daraboló-közeli gondoskodott aprítanivalóról a kiállított, nagy teljesítményű aprító-szerelvénynek. Az egyes „stand”-ok között legnagyobb népszerűségnek a gazdaság boltja örvendett. Munkaruhák, felszerelési cikkek, ajándéktárgyak keltek el nagy számban.

A kör végül is az ebédlőszátraknál zárult, ahová nemcsak a táborigyűlés szorongó pörköltillat, de a nagy melegben a szomszédosság is vonzotta a résztvevőket. Ebéd után *Török László* igazgató néhány ünnepélyes szó kíséretében vonatta le az új egyesületi zászlót és kötötte rá a szolnoki, 1986. évi vándorgyűlés emlékszalagját. A résztvevők serege lassan oszladozott, elszéledt, szerte az országba. Többen töprengve, hogy mit is kezdjenek az ajándékba vásárolt angol pipával...

Jérôme René